

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 14C/251/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713213090
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Červeňák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7713213090.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

M. súd C., sudca I.. E. V., v právnej veci žalobcu G. Q. D., s.r.o., G. XX, J. XX, W. XX XXX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou I.. S. Q., s.r.o. so sídlom G. XX, J., proti žalovanej S. J., nar. XX.X.XXXX, bytom C., T. XXX/XXX, zastúpenej C.. R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P.J.E. 6, C., v konaní o zaplatenie X.XXX.XX R. s príslušenstvom takto

rozhodol:

D. návrh v celom rozsahu z a m i e t a .

X. z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

X. žalobou došlou na tunajší súd dňa XX. XX. XXXX, žiadal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť v prospech žalobcu žalovanú sumu X.XXX,XX R. s príslušenstvom. X. svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou dňa X.X.Z. uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. Z., základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške X.Z.,XX,- R.. G. úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v XX mesačných splátkach vo výške XX,XX R., v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve.

X. sa dostal do omeškania so splátkami úveru už pri splátke č. X a do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 OZ t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil iba sumu XXXX,XX R.. E. na omeškanie s úhradou XX.splátky o viac ako X mesiace bolo žalovanému doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 M. zákonníka, t. j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 2769,52 EUR dňa 26.7.2009, ktorú sumu uhradil len čiastočne vo výške 834,22 Eur. Napriek viacerým písomným upomienkam žalovaný žalovanú sumu neuhradil, z uvedeného dôvodu sa žalobca obrátil na súd.

Na základe návrhu a predložených písomností súdom bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému platobnému rozkazu odporkyňa podaním došlým súdu dňa 3.10.2013 podala odpor, ktorý odôvodnila tým, že v prípade zaplatenia požadovanej sumy celkovo by si za požičaných 674,23 EUR uhradila spolu 5.670,65 EUR, čo by znamenalo 841 % navýšenie. Zároveň podotkla, že vysoko už preplatila požičanú čiastku vo výške 338 % požičanej sumy.

Žalobca sa k odporu písomne nevyjadril.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu.

Súd vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav:

Z výpovede žalovanej súd zistil, že uzavrela so žalobcom zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej jej bola poskytnutá čiastka 20.312 Sk, ktoré jej prišli na jej účet, podotkla, že v žiadosti o úver bola uvedená suma 47 tis. Sk, počet splátok 48, mesačná splátka bola 2647 Sk a bola uvedená zmluvná odmena 80.056 Sk. Predpokladaná RPMN bola 82,05 %, pri poskytnutí úveru bola 73,72 %. Uviedla, že poctivo splácala úver po 87,86 EUR mesačne, od 21.10.2008, potom nezaplatila 3 mesiace, potom znova zaplatila február až marec 2009 po 87,86 EUR a potom platila v nižších sumách až do 21.1.2010. Pravidelne zaplatila 1230 EUR, nepravidelne zaplatila 1054,11 EUR celkovo zaplatila 2284,11 EUR. U zamestnávateľa Yazaky jej začali sťahovať zrážky zo mzdy a to v roku 2009 v sume 244,38 EUR, v roku 2010 226,14 EUR, v roku 2011 180,84 EUR. Celkovo jej stiahli 651,36 EUR.

Celkovo žalobcovi zaplatila 2935,47 EUR. Podotkla, že si požičala 674,23 EUR.

Predložila súdu výpis z účtu na sumu 20.312 EUR, ktorá suma jej bola poukázaná žalobcom pri podpise zmluvy. Zároveň uviedla, že žalobca požadoval sumu, ktorá by znamenala 841 %-né navýšenie.

Z predložených výpisov čiže z opisov mzdových listov bolo zistené, že boli vykonávané splátky žalovanej tak, ako vo výpovedi uviedla, ako aj z výpisu z účtu súd zistil, že žalobcom na účet žalovanej bolo zaslaných 20312 Sk, t.j. 674,23 EUR.

Z oznámenia o zosplatnení zo dňa 5. 7. 2009 spisu je zrejmé, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok č. j 20, 21, 22.

Zo zmluvných ustanovení vyplýva, že veriteľ si zabezpečil splatnosť svojej pohľadávky opakovane viacerými sankčnými inštitútmi a to predovšetkým zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania tak, ako to bolo vyššie uvedené v zmluvných dojednaniach s tým, že nárok na náhradu škody tým, nie je dotknutý. V žalobe si uplatňuje aj tieto sankcie a to zmluvnú pokutu a to úrok z omeškania v stanovenej obmedzujúcej výške. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v tomto prípade poskytol žalobca reálne žalovanému úver vo výške 674,23 EUR, čo je zrejmé z výpisu karty klienta žalovaného a celková suma, ktorú musí žalovaný zaplatiť, t. j. úver + dohodnuté úroky ako odplata za úver sú vo výške 4217,48 EUR. Pri RPM úveru 82,05 % a ročná úroková sadzba úveru predstavuje 73.72 %.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1, veta práva Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 2, zákona č. 258/2001 Z. z. Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 2 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V tomto prípade je zrejmé, že predmetom konania je spotrebiteľský spor - poskytnutie peňažného úveru, kde súd z úradnej povinnosti musí použiť normy spotrebiteľského práva, ako aj ostatné právne normy, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie a to bez ohľadu na to, či sa jedná napr. o tzv. absolútny obchod a pod.

Normy spotrebiteľského práva sú špeciálnymi aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku a iným normám. Súd v danom prípade je povinný z úradnej povinnosti zabezpečiť ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania.

Súd žalobu zamietol v celom rozsahu a to z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že reálne bol poskytnutý žalovanému úver vrátane revolvingu vo výške 674,23 EUR a reálne žalovaný zaplatil sumu 2935,47 EUR. čo je reálne viac, ako v skutočnosti dostal.

Dohodu o odplate za poskytnutý úver v takejto výške, ako je to uvedené v prípade, že RPMN za úver je 77,58 % a priemerná RPMN revolvingu za úver je 73,72 % považuje súd za absolútne neplatnú dohodu a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a v súlade s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa takto absolútne neplatné dojednaným právam neposkytne právna ochrana pretože by to bolo v rozpore so zákonom.

Takáto výška ročnej úrokovej sadzby je viac ako 5 - násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytované bankami v čase uzavretia zmluvy, a preto je neplatná podľa § 53 ods. 6 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka.

Predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Z toho dôvodu je takáto dohoda o odplate za úver neplatná aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelne obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. V tejto časti je úverová zmluva neplatná.

Vzhľadom na judikát Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 26/2011 ide o absolútnu neplatnosť dohody o úrokoch, tieto sú neplatné v celom rozsahu a nie je možné ich teda modifikovať.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práva a povinností vyplývajúcej z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práva oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Dobrymi mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a právnymi princípmi spoločenského zriadenia, ktoré v historickom vývoji osvedčili istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Obdobne už bolo súdmi rozhodnuté a to napríklad rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6C 126/2012 zo dňa 7. 5. 2013, rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Mcdo 1/2009 zo dňa 31. 7. 2009, rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 14/04 zo dňa 15. 12. 2004, rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co 3/2011 zo dňa 12. 10. 2011, 3 Co 67/2012 zo dňa 24. 10. 2012.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V danom prípade predstavuje dohodnutý úrok, ako dohodnutá zmluvná odmena neprimerane vysokú odmenu a preto je takáto dohoda o takejto odmena absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi

podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka je možné použiť v akomkoľvek právnom spore ak sú na to splnené zákonom predpísané podmienky.

Z tohto dôvodu takéto dojednania o revolvingovom úvere a zmluvných dojednaniach považuje súd pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné, pretože odmena je zjavne vyššia, ako bola priemerná úroková sadzba poskytovaná obchodnými bankami v uvedenom období.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že zmluva o revolvingovom úvere, ako aj zmluvné dojednania sú na predpísaných žalobcom pripravených formulároch, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, pričom zmluvné dojednania s drobnými písmenkami nie sú podpísané účastníkmi, hoci na dojednanie o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma a dohoda oboch strán. Je nemysliteľné, aby žalobca reálne poskytol žalovanému sumu 674,24 EUR a dojednal si vrátenie finančných prostriedkov v celkovej sume 4.217,48 EUR. Čo sa týka uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne v bode 14 zmluvných dojednaní tak, ako je to uvedené skôr, takéto dojednanie sa považuje za absolútne neplatné podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka ako neprijateľná zmluvná podmienka a aj ako dojednanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že nie je možné, aby si žalobca uplatňoval úroky tak, ako je to uvedené v bode 14 zmluvných dojednaní viacnásobné sankcie za porušenie tej istej povinnosti a to jednak zmluvnú pokutu, úrok z omeškania ako aj možnú náhradu škody, pričom dlžník tieto zmluvné ustanovenia nemá možnosť akýmkoľvek spôsobom zmeniť, resp. ovplyvniť.

S poukazom na skôr uvedené, súd považuje zmluvu častí dojednaní o zmluvnej odmene v návaznosti na to aj v časti NPRM za absolútne neplatnú a teda z tohto dôvodu žalobca má nárok na vrátenie istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií.

Súd zároveň nepriznal žalobcovi ani čiastočne žalovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy nesplatennej časti istiny, nakoľko ide o duplicitne uplatňovanie sankcií pre to isté porušovanie a taktiež aj z dôvodu, že žalobca žiada úrok z omeškania zo sumy nesplatennej časti úveru a úrokov do ktorej si započítal aj neprijateľné zmluvné pokuty.

S poukazom na skôr uvedené súd rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že úspešnému v spore žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde vo dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.